

Sa Bayan ng Anihan

"Kuya, ano kaya ang susunod nating itatanim na gulay?" tanong ni Miguel.

Aba pareho pala kami ng iniisip ni Ading!

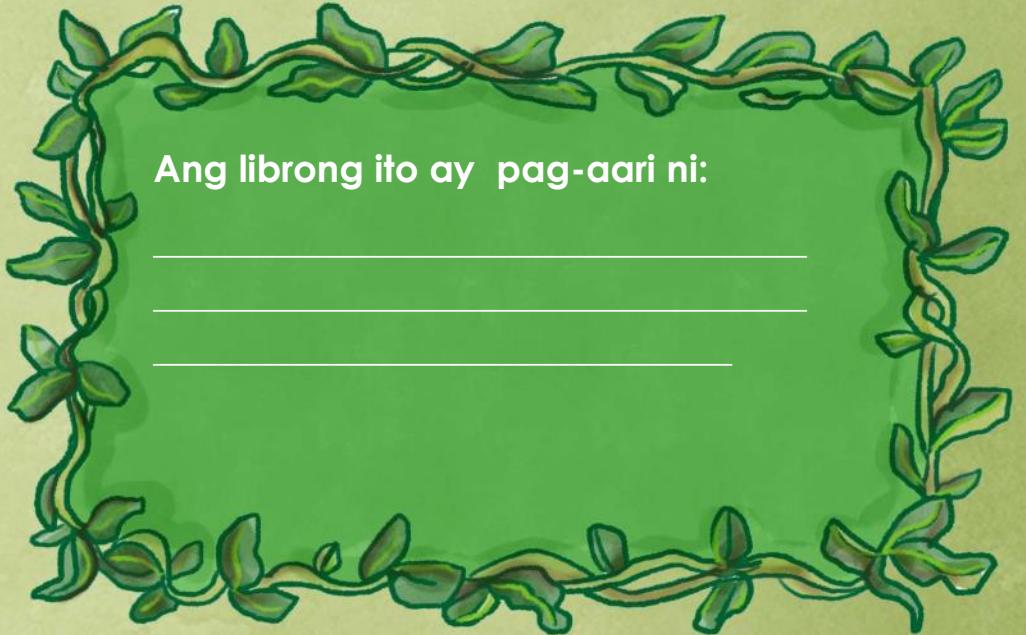
Kuwento ni:

GENARO R. GOJO CRUZ

Guhit ni:

JHUCEL A. DEL ROSARIO

Sa Bayan ng Anihan

Kuwento ni Genaro R. Gojo Cruz

Guhit ni Jhucel Atienza del Rosario

ISBN:

Karapatang-sipi © 2020 nina Genaro R. Gojo Cruz, Jhucel Atienza del Rosario at Paolo Ortega

Reserbado ang lahat ng karapatan. Walang bahagi ng aklat na ito ang maaaring gayahin o kopyahin, buo man o bahagi, sa anumang anyo o paraan, nang walang nakasulat na pahintulot buhat sa mga may-hawak ng karapatang-sipi.

Ang aklat-pambatang ito ay naisagawa sa pamamagitan ng proyektong PAOWER BOOKS ni Hon. Francisco Paolo P. Ortega. Layunin nitong ipamulat sa mga bata ang halaga ng pagbabasa na maaaring simulan sa loob ng kanilang mga tahanan. Para sa inyong mga mungkahi, maaari kayong magpadala ng mensahe sa paoloo942@yahoo.com

Para sa aking pamilya—sa aking mahal na asawa, Mika at dalawang anak, Pablo Miquel at Francisco Miguel na naging inspirasyon ko upang maisip ang paggawa ng mga aklat-pambata. Sa aking mga kasama sa Paower at Team Puso na lagi kong katuwang sa mga proyektong tulad nito. Maraming salamat sa inyong lahat!

—Paolo P. Ortega.

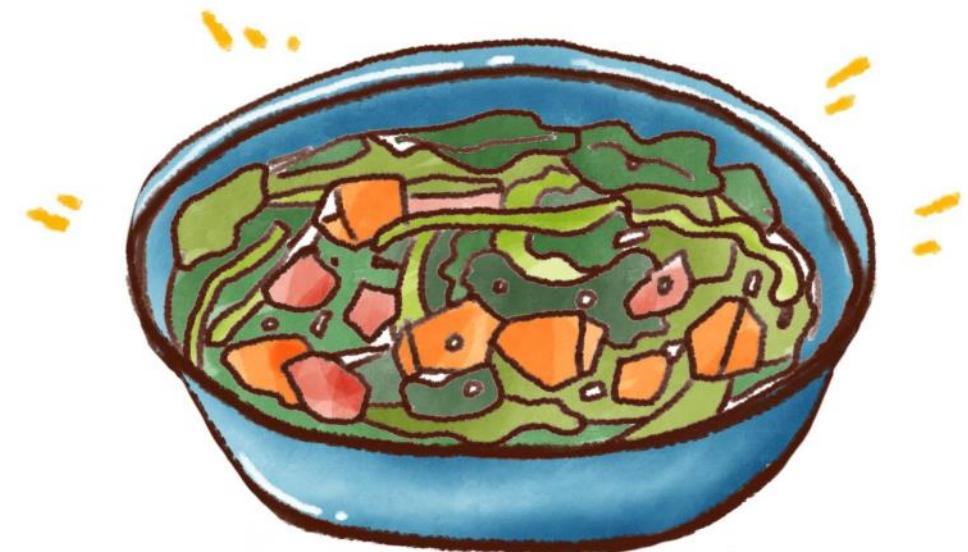
Sa Bayan ng Anihan

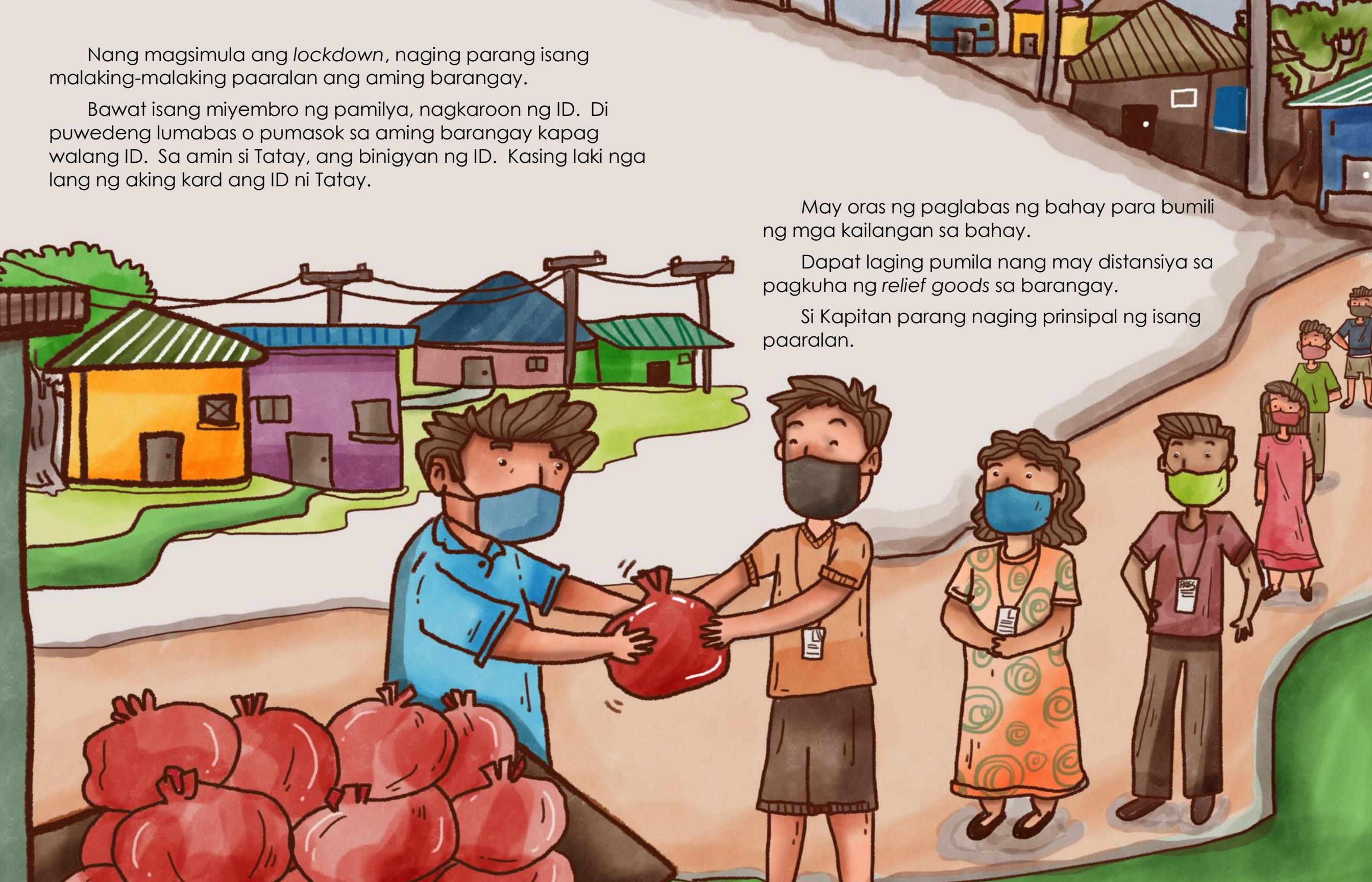
Kuwento ni:

GENARO R. GOJO CRUZ

Guhit ni:

JHUCEL A. DEL ROSARIO

Nang magsimula ang lockdown, naging parang isang malaking-malaking paaralan ang aming barangay.

Bawat isang miyembro ng pamilya, nagkaroon ng ID. Di puwedeng lumabas o pumasok sa aming barangay kapag walang ID. Sa amin si Tatay, ang binigyan ng ID. Kasing laki nga lang ng aking kard ang ID ni Tatay.

May oras ng paglabas ng bahay para bumili ng mga kailangan sa bahay.

Dapat laging pumila nang may distansiya sa pagkuha ng relief goods sa barangay.

Si Kapitan parang naging prinsipal ng isang paaralan.

Marami siyang bilin sa bawat bahay tuwing gabi na inaanunsiyo niya na magsisimula na ang curfew gamit ang malaking ispiker.

"Bawal na ang mga bata sa labas ng bahay. Sa mga magulang, papasukin na po ang iyong mga anak. Maligo o maghugas lagi ng mga kamay. Gumamit lagi ng alkohol. Huwag kalimutan ang social distancing at paggamit ng face mask kapag lumalabas. Palakasin ang resistensiya. Kumain lagi ng mga gulay. Puwedeng taniman ng mga gulay ang bakanteng lupa sa likod ng inyong bahay. Kailangan nating magtulungan, malupit ang kalaban nating virus," sunod-sunod na bilin ni Kapitan.

"Pablo, Miguel, pumasok na kayo dito sa bahay, maghahain na 'ko," utos ni Nanay.

"Maghugas muna kayong mabuti ng inyong mga kamay," bilin ni Tatay sa amin.

Sina Nanay at Tatay parang naging mga titser na rin namin. Tigil-pasada muna si Tatay ng jeep. Tigil muna si Nanay sa pagpasok sa tahian ng mga damit.

Bawat bahay, naglagay ng silya sa harapan ng kanilang bahay. Bawal na ring pumunta sa barangay para sa relief goods. Dadalhin na lang daw ito sa bawat bahay.

"Pablo, ilagay mo itong silya natin sa harapan," utos sa akin ni Nanay.

Inilagay namin ni Miguel ang silya sa harapan ng aming bahay.

At maya-maya lang, may nakita si Miguel na isang pulang plastik sa silya.

"Kuya, may nakalagay na sa ating silya," sabik na balita ni Miguel.

May laman itong bigas, apat na de-lata ng sardinas, apat na instant noodles, at apat na pakete ng biskuwit. Alam ni Kapitan na apat kaming nakatira sa aming bahay.

"Siguro mga apat na kilo itong bigas," sabi ni Miguel.

Sabi ni Kapitan, kumain daw ng mga gulay, pero wala namang mga gulay na kasama sa pulang plastik.

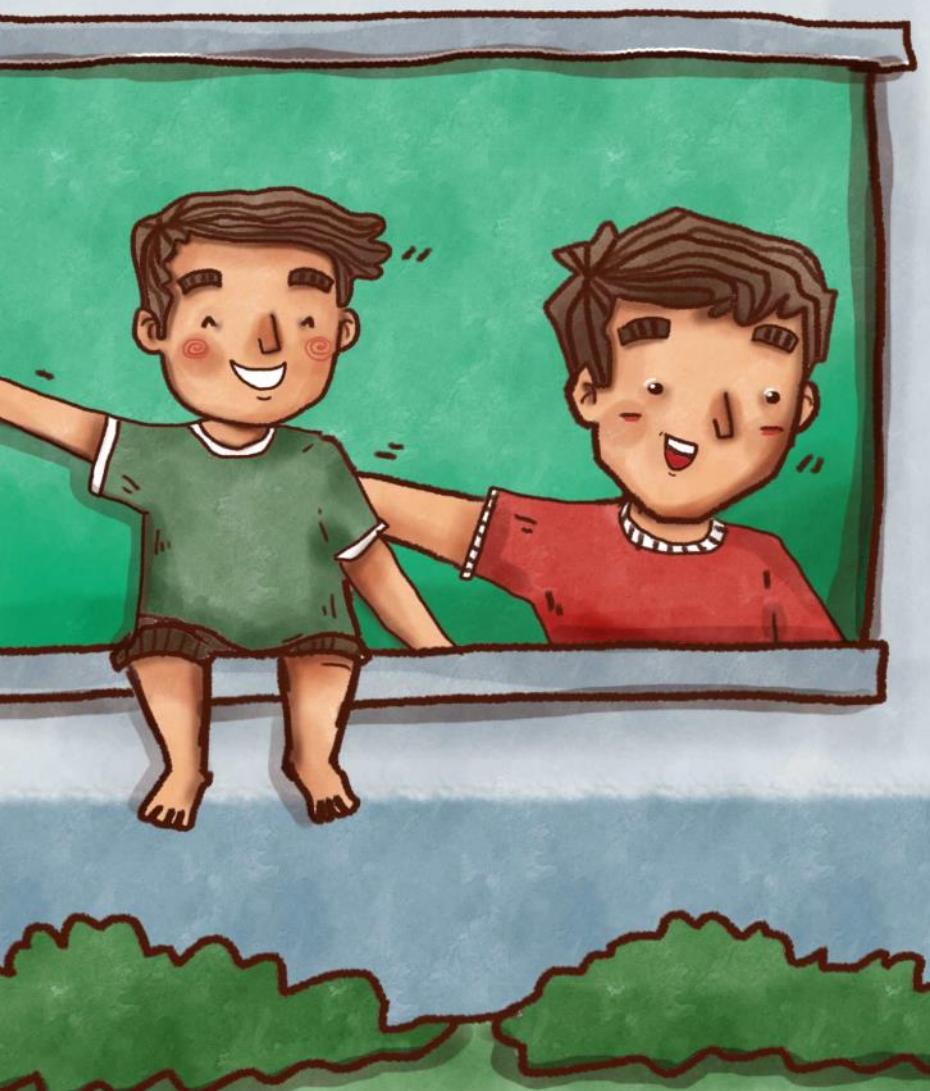

Sa araw-araw, di na nawalan ng gulay ang silya sa harapan ng aming bahay.

Nakita namin ni Miguel na inilagay ni Aling Dolor sa silya ang mga talong at sigarilyas kanina umaga.

"Heto ang mga gulay, Aling Nene, mga ani ko," sabi ni Aling Dolor.

Pagdating ng tanghali, nakita naming inilagay ni Mang Tonyo sa silya ang sitaw, bataw at patani.

"Heto ang mga gulay, Mang Fredo, mga ani ko," sabi ni Mang Tonyo.

Pagsapit ng hapon, nakita naming inilagay ni Aling Tesi sa silya, ang patola, upo at kalabasa.

"Heto ang mga gulay, Aling Dolor at Mang Fredo, mga ani ko," sabi ni Aling Tesi.

Sa mga sumunod na araw, bumalik na naman sina Aling Dolor, Mang Tonyo at Aling Tesi.

Nakita namin ni Miguel na inilagay ni Aling Dolor sa silya ang labanos at mustasa isang umaga.

Nakita naming inilagay ni Mang Tonyo sa silya ang sibuyas at kamatis isang tanghali.

At nakita naming inilagay ni Aling Tesi sa silya ang bawang at luya isang hapon.

Ganoon pa rin ang kanilang sinasabi, mga ani raw nila ang mga inilalagay nila sa aming silya.

"Bakit wala tayong mga ani, Kuya?" tanong ni Miguel sa akin.

Walang tigil ang kalan ni Nanay at di na nawala ang gulay sa aming hapagkainan. Dinengdeng ang pinakapaborito kong ulam na iniluluto ni Nanay.

"Salamat sa mga kapitbahay natin, mahal ang presyo ng mga gulay ngayon sa palengke," sabi ni Tatay.

"At itong inuulam natin, mga ani ng ating mga kapitbahay," dugtong ni Nanay.

Bigla kong naisip ang aralin namin sa paaralan tungkol sa bayanihan dati.

"Ito kaya ang sinasabi ni Titser na bayanihan?" naitanong ko sa sarili.

Isang umaga, nakita ko si Tatay na nililinis ang sukal sa likod ng aming bahay.

"Matatagalang ang *lockdown*, mga anak, kaya tulad ng mga kapitbahay natin, magtatanim na rin tayo ng mga gulay," sabi sa amin ni Tatay.

"Marunong ka ring magtanim 'Tay?'" tanong ni Miguel.

"Aba oo, Miguel. Tinuruan ako ng mga magulang ko noong bata ako," kuwento ni Tatay.

"Ako rin, Miguel, marunong din akong magtanim. Naging abala lang kami ng Tatay mo sa pagtatrabaho kaya di namin nagagawang magtanim," singit ni Nanay.

"Nakabubuhay ng mga halamang gulay ang aming mga kamay," sabi ni Tatay.

"Makabubuhay rin kaya ng mga halaman ang aking mga kamay?" tanong ko sa sarili.

"Bayan ng anihan ang ating bayan dahil halos lahat, puwedeng itanim at anihin dito sa atin," dagdag ni Tatay.

"Ano bang gusto mong una nating itanim, Miguel?" tanong ni Tatay.

"Itanim natin 'Tay ang mga gulay na nasa bahaykubo," sagot ni Miguel.

"Aba naitanim na iyon ng mga kapitbahay natin!" sabi ni Tatay.

"Anong gulay na lang ang wala sa bahaykubo na puwede nating itanim, mga anak?" tanong ni Nanay sa amin.

Matagal kaming nag-isip ni Miguel. Ano nga bang gulay ang di-kasama sa bahaykubo?

"Ampalaya!" sigaw ni Miguel.

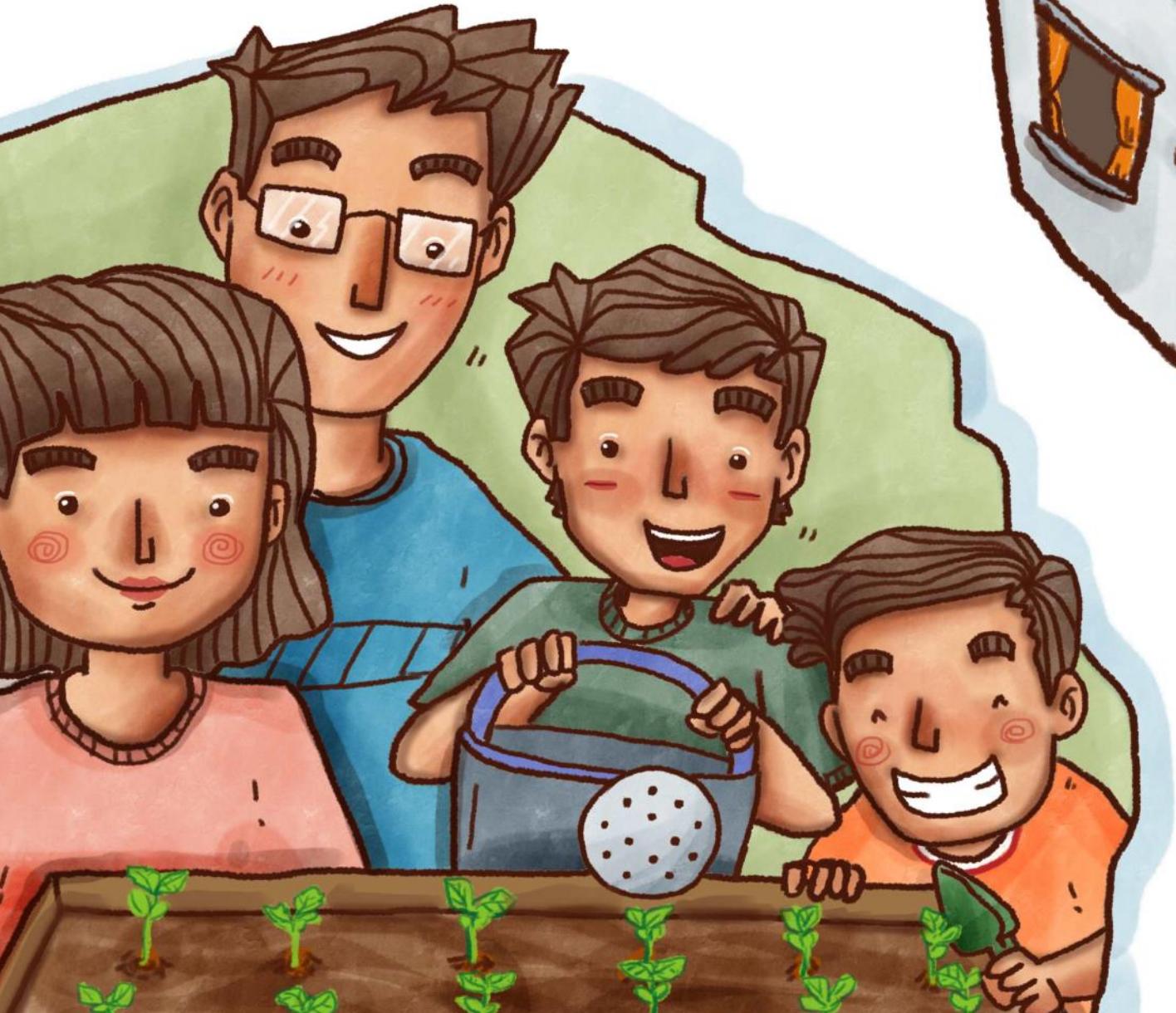
“Yan ang una nating itatanim,” sabi ni Tatay.

Ang husay ni Ading!

Naging titser namin sina Nanay at Tatay sa pagtatanim.

Kailangan muna palang ipunla ang buto ng ampalaya. Kailangang mamasa-masa lagi ang lupa. Kailangang protektahan ang mga punla, may sapat na hangin. At pagkatapos ng tatlong araw, puwede na itong ilipat sa lupang taniman sa hapon.

Tumulong kami ni Miguel kay Tatay sa paggawa ng mga balag na gagapangan ng ampalaya.

Hinintay namin ni Miguel ang paglaki ng mga tanim naming ampalaya. Sana marami itong maging bunga.

"Magkakaroon na rin tayo ng ani, Kuya," sabik na sinabi ni Miguel.

"Oo Ading, para tayo naman ang maglalagay ng ani sa silya na nasa harapan ng bahay ni Aling Dolor, Mang Tonyo at Aling Tesi," sabi ko.

Ngayon ko naintindihan ang bayanihan na aralin namin sa paaralan. Kailangan ito kapag may krisis.

Naging paaralan namin ang aming bayan ng anihan! Kahit matapos na ang *lockdown*, magtatanim na ako ng mga gulay.

Ano kaya ang susunod naming itatanim nina Tatay at Nanay?

"Kuya, ano kaya ang susunod nating itatanim na gulay?" tanong ni Miguel.

Aba pareho pala kami ng iniisip ni Ading!

Iguhit ang mga gulay na paborito mong kainin.

GENARO R. GOJO CRUZ

Si Genaro R. Gojo Cruz ay lumaki sa Pastol, Muzon, San Jose del Monte City, Bulacan. Ang kuwentong ito ay naisulat niya sa panahon ng Enhanced Community Quarantine sanhi ng COVID-19 pandemic. Sa panahon ng ganitong krisis, makatutulong ang pagtatanim ng mga gulay sa bakuran. At ang kaalaman sa pagtatanim ay isang kasanayan na mahalagang maituro sa mga batang Filipino. Ito ang kaniyang ika-74 aklat-pambata na naisulat. Nagtuturo siya ngayon sa De La Salle University. Maaari siyang sulatan sa makinangmakinang@gmail.com.

JHUCEL A. DEL ROSARIO

Si Jhucel A. del Rosario ay nagtapos ng Bachelor of Elementary Education sa Western Colleges, Naic Cavite. Kasalukuyan siyang nagtuturo sa Paaralang Elementarya ng Malainen Bago. Nakaguhit na siya ng mga kuwentong pambata sa Department of Education (DepEd.) Noon pa man mahilig na siyang kumain ng gulay tulad nina Pablo at Miguel.

Maaari siyang sulatan sa jhucel.delrosario@deped.gov.ph

Facebook page: www.facebook.com/MasayahingGuro

